

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti

Moji milí,

Vítám vás u četby nového vydání našeho farního zpravodaje.

Článek pro děti o halloweenu mi připomněl, že bychom se měli alespoň občas zastavit a zamyslet nad „čtyřmi posledními věcmi člověka“. Jedná se o tyto věci: Smrt, soud, nebe, peklo. Samozřejmě, každého z nás se týkají pouze tři věci ze seznamu, protože po smrti a soudu každý jde buď do nebe nebo do pekla. Očistec můžeme chápat jako místo podobné peklu, ale s dveřmi, které vedou do nebe, jak připomínají církevní otcové a třeba Dante Alighieri, autor Božské komedie. Žádné trápení pozemské se nevyrovná trápení očistcovému a už vůbec ne pekelnému. Je proto třeba každé pozemské trápení dobře zužitkovat a snažit se svůj očistec zkrátit nebo úplně eliminovat. Církev nám k tomu dává mnoho prostředků. Jsou to prostředky, které nám pomáhají na cestě ke svatosti, jež je jedinou skutečnou alternativou, o které bychom měli uvažovat. Namátkou: sebezápory a radostné nesení osobních křížů, modlitba, svátostiny – například hnědý škapulíř, odpustky neplnomocné i plnomocné, dobré skutky (skutky tělesného a duchovního milosrdenství) a především svátosti. Mezi nimi vyniká Nejsvětější svátost – svaté přijímání a svatá zpověď, která musí být upřímná, úplná a provázená opravdovou lítostí nad tím, že jsem svými hříchy urazil Boha a odmítl jeho lásku ke mně.

Za duše zemřelých, které jsou v očistci, se musíme často modlit a také pro ně získávat odpustky. Za zemřelé necháváme sloužit obět mše svaté.

Na závěr připojuji jeden obrázek současného autora, Daniela Mitsui. Jsou na něm právě čtyři poslední věci člověka. Možná se vám hodí k soukromému rozjímání nad tímto životně důležitým tématem. Malá nápověda: Na prvním obrázku je umírající, o kterého usiluje jak ďábel, tak anděl. Ten člověk přijímá poslední pomazání a apoštolské požehnání, spojené s plnomocnými odpustky. Toto požehnání je součástí každého „zaopatřování umírajícího“ a uděluje je kterýkoli kněz, kterého rodina k umírajícímu zavolá. Všimněte si hodin uprostřed – jak ten čas neúprosně ubíhá...

Váš P. Karel

Na obrázku stojí: „*Ex verbis enim tuis iustificaberis, et ex verbis tuis condemnaberis.*“
(Podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.) Mat 12,37

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ **Cyklopouť ke sv. Václavu**

Pan Petr Šimůnek zve všechny zájemce na cyklopouť ke sv. Václavu kolem kapliček tzv. Svaté cesty z Prahy do Staré Boleslavi ve čtvrtek **28. září**. Sraz je v 6 hodin u kapličky sv. Václava v Sokolovské ulici naproti Kaizlovým sadům. U každé kapličky si vyslechneme krátký historický výklad a pomodlíme se původní barokní modlitbu z mariánského a svatováclavského cyklu. Návrat ze Staré Boleslavi individuálně. Délka trasy cca 23 km. Svatá cesta (Via sancta) byla vybudována v 70. letech 17. století pražskými jezuiti a byla tvořena čtyřiačtyřiceti kapličkami. Dnes je jich zachováno asi osmnáct.

■ **Dopoledne s knihou pro všechny ve farní kavárně**

První říjnovou neděli vás opět zveme do farní kavárny – na kávu, něco dobrého a k zapůjčení zajímavých novinek z farní knihovny. Konat se opět bude také **swap / výměna knih**, které již nevyužijete, za tituly, které darovali jiní čtenáři. Přijďte i v případě, že nemáte žádnou knihu na výměnu – knih bude dost. Jak vypadalo červnové dopoledne s dětskou knihou se dozvíte v kronice.

■ **Farní pouť**

V sobotu **7. října** zveme všechny na farní pouť do Sázavy.

Program pouti:

8.30	odjezd autobusem od kostela
10.00	mše svatá v sázavském kostele sv. Prokopa
11.00	prohlídka areálu (farní okruh)
12.30	oběd v restauraci https://www.sazavahostineczavodou.cz
	přesun do Českého Šternberka
15.15 a 15.30	prohlídka hradu (rozdělí nás na dvě skupiny)
16.30	odjezd
17.15 – 17.30	návrat do Prahy

Cena za dospělého 200Kč, děti zdarma. Zájemci se mohou hlásit v sakristii. Na všechny se těší

P. Karel a P. Vladimír

■ **Misijní jarmark**

V neděli **22. října** po každé mši svaté v divadle Miriam. Vaše výrobky přijímáme v sobotu 21. října od 16 hod tamtéž. Z výtěžku jarmarku podpoříme další studium našich adoptovaných dětí osmnáctileté ugandské dívky Jane Nalweyisio a nově sedmiletého Nicholase Wasswu z Ugandy, z projektu Adopce na dálku.

■ Velký farní úklid

V pátek **1. prosince** mezi 14. a 17. hod. nebo v sobotu **2. prosince** mezi 8. a 11. hod. V předvečer začátku nového liturgického roku, se uklízí všechno, co je potřeba: okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela. Těšíme se, že se zapojí i mladí. Všem pomocníkům předem děkujeme.

■ Mikulášská nadílka

V úterý **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ Adventní duchovní obnova pro farnost

V sobotu **9. prosince** dopoledne od 9 do 12 hodin ve farním sále. Zakončena bude mši svatou. Hlídní dětí je zajištěno. Rodiče, kteří mají o hlídání svých dětí během duchovní obnovy zájem, prosíme, přihlaste se předem v sakristii nebo u Lídy.

■ Každopáteční adorace

Od začátku školního roku nabízí naše farnost rozšířenou možnost ztišení před Nejsvětější svátostí oltářní, a to každý pátek po mši svaté, v čase 18.45 – 19.30. Třetí pátek v měsíci se koná tradičně adorace se zpěvy z Taizé.

■ Rytmická schola KΑΛΟΚΑΖΗΤΙΑ

Rádi zpíváte nebo hraje na hudební nástroj? Přijďte posílit naše řady. Doprovázíme nedělní dětskou mši sv. od 10.30 a zkoušíme vždy hodinu přede mší, případně dle domluvy.

Pokud dáváte přednost kontemplativnějším písním, rádi Vás přivítáme každý třetí pátek na adoraci se zpěvy z Taizé. Zkouška je obvykle od 17.30.

Nechcete se vázat k dalším povinnostem? Nemusíte se bát, každý se zapojuje jen dle svých možností. V případě zájmu kontaktujte Ondřeje Hlaváče (723 584 027), nebo prostě přijďte.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ ČTYŘIKRÁT O LETNÍM POBYTU FARNÍKŮ V JESENÍKÁCH

Letošní seniorskou dovolenou jsme si užili v Jeseníku a okolí, s duchovním strážcem P. Vladimírem Kalíkem.

Ubytování jsme byli přímo ve městě Jeseník a odtud jsme vyráželi na úžasné výlety. Prohlédli jsme si krásné město Jeseník, ti odvážnější si vyšli na Křížový vrch. Hezký výlet byl do přírody – na Rejvíz. Nádherná krajina s Mechovým jezírkem. V Bílé Vodě jsme se modlili a vzpomínali na všechny řádové sestry, které byly v 50. letech internovány.

V září roku 1950 byly v českých zemích zrušeny všechny ženské kláštery a řeholnice různých řádů a kongregací byly násilně svezeny do sběrných klášterů; jedním z vybraných míst byla právě Bílá Voda. V roce 1951 byly mladší sestry odvezeny na jiná místa a Bílá Voda sloužila k internaci starších a práce neschopných sester. Postupně se zde shromáždila snad největší církevní komunita v Evropě, čítající až 450 řeholnic najednou (podléhala ovšem komunistickým úřadům; sestry žily v podmínkách podobných pracovním táborem a s velmi

omezeným přístupem ke svátostem); vystřídalo se zde asi na tisíc sester, z nichž mnohé jsou pohřbeny na místním hřbitově. Vedle koleje bydlely v různých domcích po celé obci. Bylo to smutné svědectví totality. O to milejší byla návštěva Zlatých Hor, kde nás provázel místní pan farář P. Bartoloměj Blažek.

Předposlední den jsme se vydali do lázní Jeseník. Jsou to nádherné lázně, co se procházek týče. Nikdy jsme v lázních nebyly, ale tyto nás zaujaly. A přitom nám vůbec nevdalo, že i trochu sprchlo.

Tak už se těšíme na další léto a novou farní dovolenou.

Zdeňka Bajerová a Jarmila Ševčíková

...drobná vzpomínka z Jeseníku, z lázní, v sobotu před odjezdem. Myslím, že bylo horko, ale třikrát přšelo. Po projití kolonády jsme se vydali cestou směrem k městu. Krásných jezírek jsme se nesměli ani dotýkat. Pak jsme šli dál nahoru a tam lidé brouzdali ve vodě pod dohledem asi zdravotního personálu. A všimli jsme si cedule, že toto už patří k Lázeňskému areálu. A že my můžeme použít malou nádrž, která je ještě kousek dál. Tam byl i návod, kolik minut se může být v té studené vodě. Já využila hloubku pod kolena. Výsledek - báječná úleva v nohou při další chůzi.

Tak ještě jednou za všechno děkuji a přeji vše dobré.

A. J.

Letošní farní dovolená byla pro mě krásným zážitkem v milém, i když malém společenství. Pobyt v Jeseníku a výlety do Rejvízu, Bílé Vody, Zlatých Hor a k lázním Jeseník byly pro mě dalším objevem krásy mé země.

Nejvíce na mě zapůsobila prohlídka muzea v Bílé Vodě, kde byly internovány v 50. letech jeptišky z různých řádů a jejichž hřbitov s více než 400 hroby jsme navštívili. Při procházce mezi hroby jsem v duchu v modlitbě děkovala Bohu, že doba pronásledování za víru je u nás minulostí a dnes můžeme svobodně a otevřeně vyznávat naši důvěru v Boha. Utrpení tolika věřících a zasvěcených by mělo být stále připomínkou zla, kterému je nutno se bránit, mělo by být mementem pro nynější i budoucí generace.

Jana Craparo

Ve dnech 13. až 18. června 2023 byl pro strašnické farníky připraven pobyt v městě Jeseníku s možností řady výletů po okolí. Ubytovali jsme se v hotelu Krone v centru města. Odpoledne se mnozí z nás vydali na prohlídkovou trasu za kulturními památkami města. Prohlédli jsme si Vodní tvrz z 15. stol. obehnanou suchým příkopem dříve zavodněným, dnes zde sídlí vlastivědné muzeum. Navštívili jsme kostel Nanebevzetí Panny Marie, postavený v novorenezanční podobě z 19. století na místě kaple z 15. století. Míjeli jsme renezanční budovu radnice, kde je dnes městský úřad. Navštívili jsme také barokní dům Katovnu, ve které prý kat nikdy nebydlel. Procházku jsme ukončili v krásné přírodě Smetanových sadů, kde je umístěn pomník Vincenze Priessnize.

Následující den jsme se vydali do Rejvízu, přírodní rezervace s největším moravským rašeliništěm. Pohybovali jsme se pouze po dřevěném chodníku, který chrání před sešlapováním rašeliniště a došli jsme k Velkému mechovému jezírku. Na zpáteční cestě jsme navštívili penzion Rejvíz, horskou celodřevěnou chatu, která je vybavena řezbářskými

pracemi. Zvláště jsme obdivovali opěradla židlí v podobě lidských portrétů. V této oblasti je prý nejčistší vzduch v celém Česku a tak jsme zhluboka nadechovali.

Další den, ve čtvrtek, jsme navštívili Bílou Vodu, kde jsme začali prohlídkou muzea internace a izolace řádových sester, které sem byly za totalitního komunistického režimu násilně od roku 1950 svázeny. Navštívili jsme i hřbitov, kde mnohé z nich odpočívají. V Bílé vodě je piaristický klášter a kostel Navštívení Panny Marie. Zde nás přivítal P. Josef Florek. Seznámil nás s historií místa a měl k nám i duchovní promluvu. Kromě běžné činnosti faráře, se stará i o bezdomovce, kteří zde nacházejí domov. K obživě jim slouží hospodaření, chování dobytka apod. Pan farář zářil radostí, že právě dostal dvě živé krávy z Polska. Bílá Voda je známá výrobou hostií. Pro nedostatek personálu jsme bohužel provoz nemohli navštívit.

V pátek jsme jeli do Zlatých Hor. Asi ve 13. století zde byla objevena ložiska zlaté rudy a v říčkách a potocích je prý možné rýžovat zlato. Odtud název města. My jsme navštívili kostel Nanebevzetí Panny Marie, kde nás přivítal P. Bartoloměj Blažek. Provedl nás a vylezli jsme i do těžko přístupné věže. Nutné opravy a nedostatek peněz mu působí velké starosti. Bylo velmi milé, když nás pozval na oběd, který připravili místní farníci. Odpoledne jsme putovali na poutní místo Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor. V roce 1973 ho komunisté zničili. Výhradně z darů poutníků bylo obnoveno a znovu vysvěceno v roce 1995. Jsou zde k uctívání umístěny relikvie sv. Papeže Jana Pavla II.

Naším posledním výletem byla návštěva Lázní Jeseník. Založil je před dvěma sty lety Vincenz Priessnitz. Mnohé jeho léčebné metody se využívají dodnes. Objevil účinky pramenité vody, čerstvého vzduchu, doporučoval léčbu prací, pohybem, dietou atd. Lázně se staly prvním vodoléčebným ústavem na světě.

Každý den jsme měli mši sv. Za některé vděčíme a děkujeme P. Vladimírovi. Těšili jsme se také na jeho promluvy, ale musel bohužel dříve odjet a tak snad někdy příště. Každý večer jsme se shromažďovali ve společenské místnosti hotelu při přátelském posezení, nálada byla milá, hebká a vlídná.

Velký dík patří Lídě Burianové, která celou akci zorganizovala a průběžně nám poskytovala cenné informace ze svého chytrého mobilu. Upřímné díky!

Alena

■ ■ LETNÍ TÁBOR BRATROUCHOV

Jak popsat letošní tábor jedním slovem? Letos to asi bude jednodušší než obvykle. Děšť! Celým táborem nás letos prováděl děšť, a tak jsme poprvé za spoustu let nezvládli, ke smutku všech dětí a možná i některých vedoucích, vyrazit na celodeňák. Ale pojďme začít od začátku. V pondělí 31.7. dopoledne jsme se sešli v poměrně hojném počtu na nástupišti na Černém Mostě. Prvním zážitkem pro nás byla rázná paní řidička, která serpentiny v horách projížděla rychlostí stejnou jako na dálnici. Po krátkém výletu z konečné zastávky jsme dorazili na útulnou chatku v Bratrouchově, která nám byla útočištěm po celých 12 dní. Krátce na to nás na chatce přivítali místní v čele s Jelizavetou, kteří si rychlost dětí otestovali v rozřazovací hře. Další dny děti této skupině pomáhaly v odboji proti režimu zde panujícimu. Postupně děti odpálily muniční sklad, odnesly zásoby a zároveň s tím se zaučovaly do povolání, které si na začátku tábora vybraly. Ovšem ne všichni souhlasili s postupem Jelizavety a radši se postupně spojovali s klidnější stranou v čele s Mošem. Tu pak po příjezdu vedení režimu podporovali skoro všichni. Kromě každodenních her jsme

také vyráželi prozkoumávat okolí, takže pláštěnky a sušení bot u topení se stalo každodenním chlebem. Víkend probíhal v omezeném režimu, který vedení po příjezdu nastavilo. Chodili jsme spát dříve, ale také jsme dříve vstávali a jídlo bylo omezené. Mezi dětmi se tak objevilo několik nespokojených, kteří začali proti vedení protestovat. Ovšem ani krátká demonstrace nepomohla a víkend vyvrcholil odjezdem vedení, ale také odvozem veškerých zásob. Naštěstí se ale povedlo některé schovat do lesa, a tak jsme se pro ně v nedělní odpoledne vydali. Druhý týden tábora se počasí přeci jen malinko umoudřilo, a tak jsme volné chvílky mohli trávit i na zahradě hraním fotbalu, trojnožky nebo kompotu. Vše ale nebylo tak sluníčkové, jak se mohlo zdát a Moše společně s dětmi si začali uvědomovat, že Jelizaveta začíná panikařit a útočit i proti dětem. A tak se rozhodli jednou provždy s Jelizavetou a jejími příznivci zatočit. Vymysleli plán jak proti pastím a útokům Jelizavety bojovat a s pomocí dalších, včetně některých jejích příznivců, ji zneškodnili. Celý tento náročný den jsme zakončili vyhlášením táborové hry a zaslouženým spánkem. Pak už jsme jenom sbalili kufry, opět došli na autobus a vyrazili do Prahy.

I přes nepřízeň počasí se tábor vydařil a my už se společně se všemi vedoucími těšíme na další dobrodružství a společné zážitky.

Hanka

■ ■ DOPOLEDNE S DĚTSKOU KNIHOU

V jednu červnovou neděli nás ve farních ohláškách zaujala informace o tom, že se po mši svaté bude krom klasické „knihovny v kavárně“ konat i „swap“, neboli možnost výměny knížek. Kdo má doma knížky, které přečetl, a které by rád poslal do světa, aby potěšily další čtenáře, je mohl přinést a vzít si naopak nějaké, které ještě doma neměl. Akce byla však určena i pro ty, kteří žádné knížky nepřinesli, ale rádi by si nějakou odnesli.

Jsem velký milovník knih a ráda bych, aby tento vztah ke knihám měly i moje děti, takže po mši svaté jsme s dětmi okamžitě vyrazili rovnou do učebny. Byly tam knížky jak použité, tak i nové, které věnovalo Karmelitánské nakladatelství. Musela jsem hodně vybírat, abych si je neodnesla domů všechny :). Nakonec jsme vybrali knížku Dobrou noc s Biblií. Jsou to krátké biblické příběhy, které našeho nejmladšího čtenáře provázely celými prázdninami. Byly s ním u babiček na Slovensku, i na dovolené na Krétě a syn je četl i tatínkovi na chatě ve Vysokých Tatrách.

Děkujeme moc Katce Zýmové a strašnické farnosti za úžasný nápad a doufáme, že se tato skvělá akce bude brzy opakovat. A pokud ano, neváhejte a přijďte, knížek přece nikdy není dost :).

Elen

Přijďte 1. října do farní knihovny po každé dopolední mši svaté. Nachystány budou knihy tentokrát pro všechny, malé i velké čtenáře. A bude i spousta knih ve slovenštině. Těšíme se na vás.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Pokud jste přes léto nestihli nebo nemohli cestovat, určitě sáhněte po momentkách z cest nedávno zesnulého františkána Eliase Velly. A pokud byste rádi naopak někam vyrazili, pak určitě do Staré Boleslavi! Pro obě možnosti nabízí farní knihovna i knižní okénko tip na zajímavé čtení.

Laskavý humor a spousta dobrodružství s Eliášem Vellou

»Přišli tedy za mnou i s kamerou a zeptali se mě: „Jste rozčarovaný, že jste nic nechytí? Je to nezvyklé, abychom zde měli významné lidi, kteří nic nechytí.“ Snažil jsem se najít způsob, jak se z toho dostat. „Mějte na paměti, že jsem františkán a jako syn sv. Františka miluji všechna zvířata včetně ryb. Raději je vidím svobodně plavat v moři než chycené na nějakém háčku.“ Díky Bohu mi neřekli: „Proč potom Kristus jedl ryby?“ Dostalo by to na pekáč mé místo ryb. „Koneckonců mým posláním není lovit ryby, ale lidské duše.“ Program tentokrát nabral jiný směr, ale aspoň jsem z toho vyvázl se vztyčenou korouhví.«

Duchovní cvičení, semináře, konference (a tudíž i cestování) po celém světě, Českou republiku nevyjímaje. Uzdravování mnohých lidí, na těle, na duchu i na duši. Vyhánění zlých duchů. Mnohaletá charismatická služba lidem a z toho plynoucí mohutné životní zkušenosti předávané na nejrůznějších setkáních a zaznamenávané v celé řádce knih. To, a jistě mnohem víc, je osobnost na podzim 2022 zesnulého řeholního kněze, františkána minority, exorcisty a kazatele, Eliase Velly, z jehož knihy je i výše zmíněná ukázka. Zaujala vás?

Středobodem života byl pro Eliase Vellu vždy Ježíš. Což bylo zcela jistě patrné nejen z jeho životní služby, ale i z řady knih, které často vznikaly na základě jeho promluv na seminářích a duchovních obnovách. Vella nabízel (a v knihách stále nabízí) setkání s Ježíšem na mnoho způsobů: V eucharistii **/Síla eucharistie**, KNA 2011/, v modlitbě **/Na orlích křídlech**, KNA 2022/, s Ježíšem jako naším lékařem **/Ježíš, lékař těla i duše**, KNA 2017/, učitelem **/Ježíš, můj Učitel**, KNA 2023/, přítelem **/Ahoj Ježíši, můžeme si popovídat?**, KNA 2020/ i Pánem **/Ruku v ruce s Ježíšem**, KNA 2018/. Promlouval zasvěceně k pastýřům církve, rodin i společenství **/Srdce pastýře**, KNA 2015/, stejně jako ke snoubencům a manželům **/Výstup na horu manželství**, KNA 2014/. Nenapadne vás duchovní téma, kterému by se ve svých knihách nevěnoval. Ať jde o Pannu Marii **/Maria, matka Ježíšova**, KNA 2016/, o satana **/O satanovi**, KNA 2009/, o tematiku Ducha Svatého **/Duch svatý - pramen života**, KNA 2006/, nebo svatost samotnou **/Svatost je pro každého**, KNA 2007/.

Jedna Vellova kniha neskonaleho původu však ve výčtu chybí a myslím, že se jí nedostalo tolik pozornosti, kolik by zasloužila. Jedná se o knihu **Momentky z mých cest** (KNA 2019), soubor zábavných i dramatických příběhů a veselých příhod, které se otci Vellovi opravdu staly a které uměl zaznamenat velmi vtipným, a přesto pokorným způsobem. Příběhy, jak je sepsal, přesně vystihují Eliase Vellu tak, jak si ho pamatuje například jeho dlouholetý spolupracovník, tlumočnický a překladatelský Václav Čáp: *„jako muže radosti a humoru, ale i hlubokého pokoje.“*

Jako bývalá obyvatelka Československa jsem se zvednutým obočím a zatajeným dechem sledovala, v jakých bizarních a nečekaných situacích je právě Česká i Slovenská republika ve vzpomínkách E. Velly zmiňována. Za spolunocležníka – bratra kapucína – chrápajícího jak *stádo hladových oslů* asi Slovensko vinit nelze, stejně jako za posedlou dívku, která padreho při bohoslužbě zbila křížem z oltáře. Avšak když jsem četla, jak organizátoři trvali na tom, aby byl otec Vella vezen z vídeňského letiště ještě v deset večer (do čtyři hodiny vzdáleného Třebíče) prostě proto, že program začíná druhý den ráno... a cesta skončila mikro spánkem řidiče a autem převráceným na střechu, to jsem se popravdě už zastyděla.

O svém hovoří také následující vyprávění: *»Když jsem musel několik dní strávit v nemocnici na Slovensku, víte, co všechno se o mě napovídalo? Prý jsem byl zraněný ve válce na Ukrajině, nebo že mě zmlátil ďábel, udělaly se mi na celém těle puchýře, v horách mě pokousal medvěd... Drbům se prostě nikdy nevyhnete. Mimoходом: 6. června 2006 (06. 06. 06) v České republice tvrdili, že konám mimořádné modlitby, protože toho dne budou satanisté organizovat speciální akce. Nevím, co dělali satanisté, ale já jsem nikomu žádné zprávy neposílal. Je neuvěřitelné, co někteří lidé vymyslí! A já jsem objektem – aktérem těch absurdních situací!«*

Na svých cestách měl možnost mazlit domácí králíčky i divoká prasata. Chodil po horách, fáral do dolů a marně se pokoušel chytit nějakou tu rybu. Musel sledovat býčí zápasy ve Španělsku a kochat se kanadskými Niagarskými vodopády. Na Slovensku otce Vellu léčili slivovicí, na Charismatické konferenci (ještě v Českých Budějovicích) mu akční dívka masírovala po náročném dni nohy. V Bostonu P. Vellu přecpávali brokolicí, v Brazílii žábami a (kde jinde než v České republice), jeho – Maltána – špagetami... s kečupem!

Velice úsměvnou a zároveň dech beroucí kapitolou je ta, ve které Vella popisuje, kde všude již mohl (nebo musel) přenocovat. Na chodbě řeholního domu, v manželské posteli

spolu se svým spolucestujícím. V biskupské rezidenci, na nádraží... i se zamilovanými žábími páry v hradní posteli!

»Ve skutečnosti bydlím ve většině případů buď v domě nějaké rodiny, nebo na faře místního pana faráře. ... Často mi také hostitelé nabídnou manželskou postel. Je to pohodlné, ale pak mám provinilý pocit, když se dozvím, že maminka spala v jedné posteli s dítětem a manžel skončil na gauči. Někdy spím v pokoji jedné z dcer, obklopený panenkami a plyšovými zvířátky, ale to je určitě lepší varianta, než když dostanu pokoj malého kluka se spoustou plakátů různých zpěváků a jsem obklopený kostlivci a jinými ohavami. Velice často spávám na faře, kde mi nabídnou pokoj plný soch s malou postelí uprostřed. Jistě si umíte představit mé leknutí pokaždé, když se v noci vzbudím a setkám se tváří v tvář s nějakou sochou! ...

To je život misionáře. Jestli nemáte žaludek, který dokáže strávit cokoli, a záda schopná lehnout si na jakýkoli typ matrace, můžete se sbalit a vrátit se domů. Musíte být připravený vše přijmout a se vším souhlasit. Co se mě týká, můžu říct, že už jsem si za ta léta zvykl opravdu na všechno.«

Poznejte Eliase Vellu ve stovce příběhů zcela jinak, než jak jste ho doposud znali.

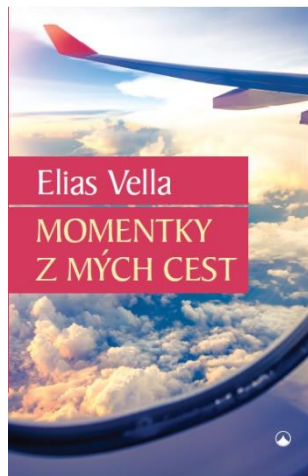
Elias Vella: Momentky z mých cest. Karmelitánské nakladatelství 2019

Procházka Starou Boleslaví, která vás bude bavit.

Deset let stará vzpomínka: Stojím v knihkupectví a velmi dobře se bavím nad „deníkovými záznamy“ jednoho muže středního věku. Ujíždí mi kvůli tomu první a pak i druhá tramvaj. Od deníku je těžké se odtrhnout, tak si ho koupím a čtu si za častého pochechtávání až domů. O pár let později se podobně bavím nad twitterovým účtem jinak vážné a důstojné instituce – Ministerstva kultury. Do třetice se se svým oblíbeným mistrem setkávám tam, kde bych to nečekala – na stránkách průvodce Starou Boleslaví. Knižní průvodci mě moc nebaví... To ale jejich autorem nesmí být Petr Kukul.

»Tisíciletá historie, víceméně centrální dispozice a v neposlední řadě vazba na panovnický rod.« Tohle všechno má (ze všech známých poutních míst, která ve velkém přitahují poutníky z celé země) v nejhojnější míře kupodivu »jedno malé středočeské městečko s necelými šesti tisíci obyvateli, trochu ztracené v lesích a nivách na pravém břehu Labe. Tím městem je Stará Boleslav: jedenáct století slávy, 22 km vzdušnou čarou od Pražského hradu, nezpochybnitelná přemyslovská tradice, a především místo mučednické smrti hlavního zemského patrona, věčného dědice české země svatého Václava. Teoreticky by tudy pro zaplněné ulice neměl projet ani autobus MHD. ... Proč je Stará Boleslav, přes

všechna vzletná prohlášení o jejím výsadním postavení mezi místy svatováclavské i mariánské úcty, poutním místem jediného dne?»

Tuto otázku si v úvodu knihy **Stará Boleslav – Průvodce poutním místem** klade Petr Kukul, občan pozoruhodného dvouměstí Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, publicista, básník a také autor Tajemství Panské zahrady (KNA, 2008).

Tweety vymýšlel tak, aby jeho samotného bavilo je psát. „Jsem si jist, že ve chvíli, kdy mě to bude bavit psát, tak lidi to bude bavit číst. Když budu psát naprosto sterilní, všední informace, tak já u toho budu otrávený, protože to je prostě úřednická nádeničina, a ti lidé budou také otráveni, protože z toho tu nádeničinu ucítí,“ vysvětloval v rozhovoru pro Český rozhlas v roce 2018. Stejným principem se pak řídí i při psaní knih pro děti: „Musí mě to bavit. Píšu texty tak veselé a hravé, abych z toho sám měl radost, a věřím, že ji pak budou mít i děti.“

Na podobném principu vznikl i průvodce Starou Boleslaví. Jednotlivým kapitolám nechybí krom nutné srozumitelnosti i lehkost, hravost a vtip, ať už jde o podrobné mapování nejružnějších historických zákrut dějin českého lidu, samotného města a jeho poutní tradice nebo průvodcovství po interiérech důležitých památek či převypravování legend.

»Podiven, klečící nad mrtvým tělem svého pána, se v nastalé situaci rychle zorientuje. Pochopí, že Václavovi už není pomoci, vytuší nebezpečí brzkého návratu vrahů a rozhodne se zachránit, co se ještě zachránit dá. A tím, co se dá zachránit, je vzácný mariánský reliéf, který Václav nosil stále při sobě a který i teď spočívá na jeho krku. Rychle jej tedy sejme a prchá s ním jihozápadní branou z hradiště, směrem na dnešní Mariánské náměstí. Václavovi vrazi se mezitím vrátí, spatří Podivena prchat a pronásledují ho – mrtvý svědek, dobrý svědek. Podiven běží jako o život (neboť ví, že skutečně běží o život), ale pronásledovatelé se přibližují. Vyčerpaný sluha pochopí, že neunikne. Vrhne se tedy na zem a divoce pod sebou hrabe díru, do níž reliéf ukryje. Když jím pronásledovatelé trhnou, aby ho postavili na nohy, je na místě, kde ležel, už zase jen kus uválené hlíny. Podiven je opodál bez špetky sentimentu oběšen (podle legendy na místě, kde dnes stojí kaple nesoucí jeho zasvěcení) a vzácný mariánský reliéf na více než dvě stě let přikryje černá zem. Doslova – Polabí se pyšní velmi kvalitní černozemí.«

Průvodce má čtivou vstupní kapitolu, napínavě zpracovává známé legendy stojící na počátku svatováclavské i mariánské úcty tohoto místa, nechybí ani prakticky zpracované tipy – jak se do Staré Boleslavi dostat, kde se dobře najíst, jaké jsou časy prohlídek a bohoslužeb, včetně výše vstupného a kontaktu na informační centrum.

Procházkou interiery významných staroboleslavských památek jsou psány poutavě a budou bavit i ty čtenáře, které jinak architektonické popisy nudí: *» Zajímavostí je patka jednoho ze sloupů v mladší části krypty, která má podobu obrácené korintské hlavice a je bohatě zdobena akantovým vzorem. Tuto anomálii se dosud nepodařilo spolehlivě vysvětlit, a má proto nádech dráždivého tajemství. Pokud jste dostatečně pověřiví, můžete se ke sloupu postavit a něco si přát. Ničemu to nepomůže, ale nemůže vám to ani významněji ublížit.«*

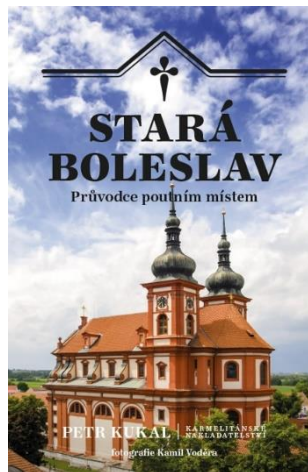
Dějinné události jsou podávány neotřelou, svěží formou a prokládány nejednou čtenářsky vděčnou nadsázkou: *»Stará Boleslav byla původně bytelně opevněným dvorcem na výspě přemyslovských držav. ... Tomu, že se strážný hrad blízko rodových hranic stane jednou z kolébek křesťanství v Čechách, tedy nasvědčovalo jen máloco. Jenže to zásadně změnila Václavova smrt. Boleslav I. řečený Ukutný byl sice ukutný, ale také poměrně pragmatický. Že má náhle k dispozici ostatky s nemalým náboženským, společenským, a především politickým významem, si patrně uvědomil dřív, než Václavovo tělo vychladlo.«*

Dechberoucí je vyprávění o původu a osudech Palladia země české, mariánské ikony, která dělá ze Staré Boleslavi nejstarší mariánské poutní místo v Čechách. Od jeho původu, který sahá až ke svatému Metoději, přes dvě stě let v černoze staroboleslavského návrší, jeho objevení rolníkem a zázračné přemístování z jeho domu i baziliky sv. Václava zpět do brázd, ve které bylo objeveno, až po nesčetné putování Boleslav – Vídeň a zpět, případně Boleslav – Praha, podle toho, zda se zázračný reliéf nacházel zrovna v rukou drancujících saských či švédských vojsk, nebo v ochranných rukou kanovníků při tureckém či pruském ohrožení. Ani novodobé československé dějiny nebyly pro Palladium časem poklidného spočinutí na oltáři v chrámu Nanebevzetí Panny Marie, který byl vystaven na místě původního mariánského kostela, aby sloužil jako „důstojné místo“ jeho uložení a pojal rostoucí davy poutníků. Místo toho se dočkalo přechovávání v takových skrýších, jako je pokoj rektora v budově kapitulního probostství nebo sejf Státní banky československé.

Se stejnou pečlivostí je čtenářům v druhé polovině knihy nabídnut vhled do historických zákrut náboženských poutí. Řádění husitů, josefínské reformy, rozpad Rakousko-Uherska, dva totalitní režimy. A mezi tím paprsky naděje, jako byly třeba oslavy tisícího výročí domnělého umučení svatého Václava a revoluce na podzim 1989. Čte se to doslova jedním dechem. Pomyslnou hořkosladkou třešničkou na průvodcovském dortu je líčení obnovy svatováclavských slavností v 90. letech:

»Součástí oslav jsou rovněž koncerty, nejrůznější vystoupení nebo večerní ohňový průvod. Pódia, houpačky, kolotoče a stánky s pendrekami zaplní centrální Mariánské náměstí, náměstí sv. Václava i přilehlé prostory. Duchovní program oslav ovšem pořád trvá a odbývá se hlavně formou slavné poutní mše, na niž někdy přijede biskup a jindy ne, podobně jako za normalizace. Pokud svátek svatého Václava vyjde na víkend, a překryje se tak se Svatováclavskými slavnostmi, není v kostele slyšet vlastní slova; mše jsou pak nedůstojným překřikováním Michala Davida a Helenky Vondráčkové z pouťových aparatur. Světový doprovodný program skutečné pouti za odkazem světce tak získává vlastní autonomii a jako starověký bůh Moloch smysl slavnosti opanuje a požírá. Nazrává čas vrátit Boleslavi její svatováclavskou pouť.«

To se nakonec podaří v podobě Národní svatováclavské pouti, která je od roku 2004 přenášena Českou televizí. Hlavní bohoslužba se koná na Mariánském náměstí. Lebka

svatého Václava putuje z pražské katedrály do Staré Boleslavi každoročně v předvečer státního svátku za blikotu majáků. Mimořádná byla tato pouť v roce 2009, kdy do Česka přijel papež Benedikt XVI. – a na tehdejší mši krom papeže a desetitisíců poutníků nechyběla ani koza Lízinka.

K návštěvě Staré Boleslavi můžeme mít různé motivace. Moje děti nijak zvlášť neohromilo, že Palladium je ještě něco jiného než obchodák na Náměstí Republiky. Ale upří pohřbení nedaleko Boleslavi jsou pro ně motivací, proč letos s rodiči na pouť do Staré Boleslavi přece jen vyrazit.

Začíná se psát třetí dekáda Národní svatováclavské pouti. Chcete-li se stát součástí jejich dějin, přečtěte si Kukulův průvodce Starou Boleslaví. Na 28. září se pak začnete těšit jinak než jen jako na začátek prodlouženého víkendu na chalupě.

Petr Kukul: Stará Boleslav – Průvodce poutním místem. Karmelitánské nakladatelství 2023

Ve farní knihovně je k zapůjčení výjimečná kniha – Františkánský usuál. Aktuální vydání není k zakoupení. Bylo vytištěno v soukromém nákladu pro potřeby františkánských bratří. Obsahuje ovšem mnoho inspirativních textů a „návodů“ /usuál – „ad usum“ – k použití/. Z denních, týdních, měsíčních i dalších františkánských zvyků můžeme mít velký užitek i my, kteří žijeme svůj život v rodině a ve světě, mimo zdi konventu.

Z úvodu františkánského usuálu:

Život každého z nás i celé lidské společnosti je v neustálém pohybu. Neustále se něco mění, něco zaniká a zároveň se něco nového rodí. Mluvíme o vývoji, o růstu, o pokroku. A to ve stále větším zrychlení. Ne vždy však jdeme směrem kupředu. Dějiny nám ukazují, jak často se velmi snadno a rychle zničilo to, co předtím celé generace s velikým úsilím budovaly. Církev ustanovená Ježíšem Kristem má však nadčasové pověření k budování Božího království, které musí mít svůj počátek zde na zemi. A my jsme svědky, jak nenahraditelné je poslání církve v dějinách. Je zde nespočetný zástup mužů a žen, kteří zapálení Božím slovem a příkladem Pána Ježíše, vydali svůj život, aby následovali Krista, aby Jeho láskou přispěli k obnově zraněného lidství. A tak denně začínáme znovu a znovu obnovovat to, co možná i my sami vzápětí vlastní slabostí bouráme. Ale přesto náš život, ve svém pohybu a v dramatickém napětí, má svou neopakovatelnou hodnotu růstu. Vše, čím je náš život smysluplný a krásný, závisí od Boha, který se do nás vepsal, abychom směřovali k Němu. Tu největší obnovu však koná ON sám. Nás jen zve ke spolupráci, aby své dílo spásy mohl konat i skrze nás. Mnoho světců toto pozvání pochopilo a ve své době se stali znamením, které přitahovalo. Mezi ně patří i svatý František z Assisi, který svým životem zpřítomnil Boží lásku mezi námi. A tak se i toto poselství našeho svatého Otce Františka dostává do pohybu a ovlivňuje celé generace k pravdivějšímu životu z víry. I my jsme osloveni svatým Františkem a jeho duchem. Obohacuje nás však i františkánská spiritualita, která po celá staletí, v každé době, hledala svou identitu a vytvářela tradici, na kterou navazujeme.

K prohloubení naší víry, naděje a lásky, v duchu svatého Františka, nám může posloužit i tento Serafický usuál, který skrývá mnohé z františkánské tradice modlitby a života. A tak

přeji každému, komu se tato útlá knížečka dostane do rukou, aby obohatila jeho vztah k Bohu, k církvi, ke svatému Františku, ale i ke každému člověku.

P. Jan M. Vianney D.

Krásnou a velmi inspirativní františkánskou ranní modlitbu převzatou z usuálu najdete na poslední stránce zpravodaje.

Tajemství života a svatosti

»Ukáží vám tajemství svatosti a štěstí: každý den na pět minut ztište své myšlenky a představy, zavřete oči před všemi smyslovými věcmi a sluch před všemi hluky světa, abyste mohli vejít do svatostánku své pokřtěné duše, tohoto chrámu Duchu Svatého, a tam říci ...

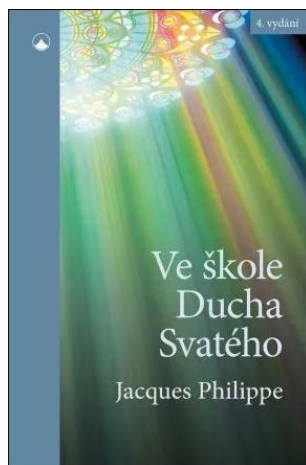
„Duchu Svatý, duše mé duše, klaním se ti; osvěćuj mne, ved' mne, posiluj mne a utěšuj mne. Říkej mi, co mám dělat, a přikazuj mi, abych to dělal. Slibuji, že se ti podřídím ve všem, oč mne požádáš, a že přijmu vše, co se z tvého dovolení bude dít. Jen mi ukazuj, co je tvá vůle. Amen.“

Kardinál Mercier, mechelensko-bruselský arcibiskup (1851–1926) pak ještě dodává: *»Budete-li to dělat, prožijete svůj život v radosti a v pokoji, i v trápeních budete mít hojnost útěchy, neboť milost vám bude dáována úměrně zkouškám, stejně jako síla je snášet, a plni zásluh budete dovedeni až k branám ráje. Tato podřízenost Duchu Svatému je tajemstvím svatosti.“*

Duch Svatý bývá pro některé věřící 'nepolapitelnou' a nejméně srozumitelnou Osobou Nejsvětější Trojice. Přitom k nám, kteří věříme Bohu a snažíme se mu naslouchat, mluví každý den a opravdu, ano – opravdu – lze jeho hlas zaslechnout. Jak? Útlá knížka francouzského kněze, exercizátora a člena Komunity Blahoslavenství, Jacquese Philippa (*1947), s názvem **Ve škole Duchu Svatého**, nám dává tak jasnou, srozumitelnou a lehce následovatelnou odpověď, že je s podivem, že se o knize nemluví jako o senzaci čtvrtstoletí.

Knihla předává dnešním křesťanům perly z moudrosti a poselství světců jako je Faustyna Kowalská, František Saleský nebo Terezie z Lisieux. Není však slepencem citátů bez autorovy přidané hodnoty. Naopak, myšlenky svatých knihou sem tam zazvoní jako svazek klíčků, které otevírají dveře přímo do Boží kuchyně: *»Sestra Faustyna nám na mnoha místech svého deníku na základě své zkušenosti radí: „Věrnost v plnění vnuknutí Duchu Svatého – to je ta nejkratší cesta.“ Tato rada opravdu zasluhuje pozornost. Sestra Faustyna nám doporučuje, abychom nerozptylovali své úsilí v oblastech, kde by to mohlo být neplodné nebo jen málo přínosné, ale místo toho je soustředili na pozorné rozeznávání, přijímání a konání toho, co vnuká Duch Svatý. To se zdaleka nejvíc „vyplatí“.*

»Co konkrétně umožňuje, aby se Boží vnuknutí projevilo? Co dělat, aby nám jich Pán dal co nejvíce? Tím, co nám brání dostávat od Boha hojnější milosti, je možná naše nedostatečná vděčnost za ty, které nám už dal. Není pochyb, že když Bohu řekneme z celého srdce „děkuji za každou

obdrženu milost a zvláště za vnuknutí“, dá nám další. ... Chvála očisťuje naše srdce a úžasné ho uzpůsobuje k přijímání Boží milosti a vnuknutí Ducha Svatého. ... Potom je samozřejmě třeba po vnuknutích toužit a často o ně prosit v modlitbě: „Proste, a dostanete“ (Lk 11,9). Jednou z proseb, které nejčastěji vysíláme k Bohu, by mělo být: „Veď mne ve všech mých rozhodnutích a dej, ať nezanedbám žádné tvé vnuknutí.“ Ještě důležitější, než výslovná modlitba o tento dar je pevné a stálé rozhodnutí poslechnout Boha v každé věci, velké i malé, bez výjimky. Čím větší odhodlání k úplné poslušnosti v nás Bůh vidí, tím víc vnuknutí nám dává. ... Když chceme, aby nám Bůh více odhaloval svou vůli prostřednictvím vnuknutí, musíme začít plněním Boží vůle, kterou již známe. A to v různých oblastech. ... Události života jsou koneckonců nejjistějším výrazem Boží vůle, neboť zde nehrozí nebezpečí subjektivní interpretace. Když Bůh vidí, že jsme schopni pokojně, s láskou a v duchu synovské důvěry a odevzdání se jeho vůli přijmout, co nám události „vnucují“, není pochyb, že nám přidá osobnější vyjádření své vůle, a že tedy Duch Svatý bude k našemu srdci promlouvat častěji.«

Pokud vás zajímá víc, určitě sáhněte po této knize. Neboť »každá věrnost vnuknutí je odměněna hojnějšími milostmi, zvláště častějšími a silnějšími vnuknutími. Duše je tak vedena k větší věrnosti Bohu, k jasnějšímu vnímání jeho vůle a k jejímu snazšímu uskutečňování.« A nové dobrodružství s Bohem může začít.

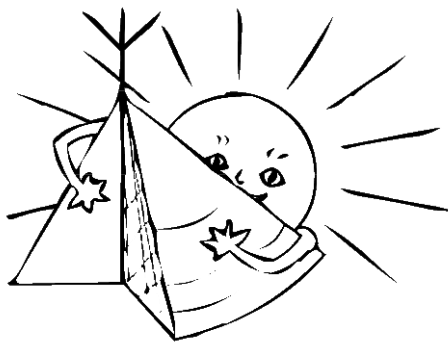
- kazy-

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

sotva jste po prázdninách začali chodit do školy, je tu první volno, svátek svatého Václava, patrona naší země. Koncem října je další volno, podzimní prázdniny. Den už je opravdu hodně krátký, ráno vstáváme do tmy a večer se za tmy vracíme domů. Příroda se ukládá k zimnímu spánku. Nám i našim předkům to odpradáвна připomíná naše zemřelé, kteří už spí spánkem věčným. Proto se 1. listopadu slaví slavnost Všech svatých a hned 2. listopadu Památka na všechny věrné zemřelé neboli Dušičky.

Podle tradice význam slova Halloween znamená „předvečer svátku Všech svatých“ – „All Hallows' Eve“ – večer 31. října. Křesťanství navazuje na prastarý keltský svátek Samain, pána mrtvých. Keltové tuto noc slavili příchod nového roku a duše zemřelých vycházely z podsvětí a ráno se zase vracely zpátky. Děti si oblékali ze strachu před nimi masky jako symbol života a dýně pro množství semen znamenala plodnost a světlo průvodce podsvětím.

„Všichni svatí“ je tedy křesťanský svátek. A jako každý se začíná slavit již v předvečer po západu slunce. Křesťané věří ve věčný život, a proto se zemřelých nebojí. Svatí jsou lidé, kteří vzali vážně Ježíšovo poselství, jak správně žít. Někteří za lásku k Ježíši položili život jako mučedníci. Nad hroby svatých se často stavěly oltáře, kostely a celé vesnice. Lidé je prosili o přimluvu u Pána Boha. Za zemřelé, kteří až tak dobře nežili, se naopak u Pána přimlouvali. Hlavně, aby jim Ježíš všechno špatné odpustil, aby se mohli brzo dostat z očistce do nebe. V noci Halloween a celý další den Všech svatých si tyto mučedníky a svaté připomínali. Mezi námi křesťany je tomu tak doteď. Chodíme se za naše zemřelé na hřbitovy modlit, zapalujeme svíčky a zdobíme hroby věnečky a květinami. Nezapomínejme ani na zničené a opuštěné hroby. Malá svíčka a krátká modlitba má u Pána Boha obrovskou cenu.

I když se nám teď po naší zemřelé babičce a dědovi stýská, věříme, že se s nimi jednou v nebi u Pána Ježíše opět sejdem. Oni tam na nás nedočkavě čekají. Zatím na sebe můžeme myslet, modlit se a povídat si, jako bychom byli stále spolu. My jim modlitbou pomáháme do nebe a oni nám pomáhají a radí, jak dobře žít tady na zemi.

Milé děti, jenže dnes lidé v podvečer Halloweenu místo dobra naopak oslavují zlo. Straší čarodějnicemi, kostlivci, pavouky a kdovíjakými děsivými strašidly. Pokřik „trick or treat“ znamená „sladkost nebo mrzutost“. Vyhrožují – když nedáš bonbony nebo čokoládu, provedeme ti nějakou škodu!

Čemu dáme přednost je nám jasné. Kolik zla už na světě je? Myslíte, že je ho potřeba ještě víc? Už stačí! Proč ho ještě dráždit?

Děti, na dušičkové slavnosti se už můžete chystat teď – nasbírejte suché květiny, trávy, větvičky s plody a barevné listy. Zapíchejte je do misky s aranžovací hmotou nebo je přichyťte tavnou pistolí na věneček a ozdoba, třeba na babiččin hrob, je hotová. Určitě z ní budou mít všichni velkou radost.

V kancionálu je písnička č 924 z 1. poloviny 18. století. V poslední sloce se zpívá:

*Na dušičky vzpomínejme,
z očistce jim pomáhejme,
budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat, umírat.*

Nezapomínejme, vzpomínejme a pomáhejme! Ahoj

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Modlitba slavného růžence – Milion dětí se modlí růženec

Ve středu **18. října** od 17.00 v kostele. Tentokrát za všechny lidi na celém světě postižené válkami, nemocemi a chudobou. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství slavného růžence, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v neděli **22. října**. Projekt, do kterého se zapojují i děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným dětem z Adopce na dálku, osmnáctiletá ugandská holčička Jane Nalweyiso a nově sedmiletý Nicholas Wasswa. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícny, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci! Do soboty 21. října přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás!

■ Mikulášská nadílka

V úterý **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI

Vážení rodiče, milé děti,
další letní prázdniny máme za sebou. Co nás čeká v novém školním roce?

■ Podzimní prázdniny

Podzimní prázdniny nám letos vychází na termín **od čtvrtka 26. 10 do neděle 29. 10**. Přihlášky budou vyvěšeny na nástěnce nebo na internetových stránkách farnosti nebo na <https://www.farnoststrasnice.cz/doky/prihlaska-brtnice-2023.pdf>

■ Jarní prázdniny

Jarní prázdniny připadají na únor, tedy **11. 2 – 18. 2. 2024**. Pojedeme již tradičně do Rokytnice nad Jizerou.

■ Jarní výlet

Jelikož květnový svátek připadá na středu, vydáme se s dětmi na jednodenní výlet a to **8. 5. 2024**.

■ Letní tábor

Letní tábor vychází na termín **27. 7 – 9. 8. 2024** a pojedeme do již dříve navštívené skautské základny v Hostinném.

V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na email: dvorahana@seznam.cz. Moc se na všechny děti těšíme a přejeme poklidný vstup do školního roku.

Hanka Dvořáková

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2023/2024

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	Středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Ranní osobní modlitba

*Pane, dej, abych s pokojným duchem
přijímal všechno,
co mně přinese tento den.*

*Dej, abych se ve všem plně odevzdal
do tvé svaté vůle;*

každou hodinu tohoto dne mě ve všem uč a podepři.

*Všechny zprávy, které během dne obdržím,
mě nauč přijímat s pokojnou myslí
a pevným přesvědčením,
že ve všem je tvá svatá vůle.*

*Ve všem, co udělám a ve všem,
co říkám, veď moje myšlenky a city.
Ve všech neočekávaných situacích nedopusť,
abych zapomněl, že všechno jsi seslal ty.*

*Nauč mě jednat přímo
a rozumně s každým členem našeho společenství,
abych nikoho nezarmoutil
a nikomu neublížil.*

*Pane, dej mi překonat tíhu nového dne
a zvládnout všechny události v jeho průběhu.
Veď mou vůli a nauč mě modlit se, doufat,
věřit a odpouštět.*

Amen.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz